

Det er endvidere nødvendigt, at lagerprincippet omfatter såvel udlånsvirksomheden som institutternes fondsbeholdning af obligationer m.v., for at sikre mod tidsmæssige forskydninger mellem f.eks. beskattningen af gevinster i fondsbeholdningen og fradrag for tab på de af instituttet udstedte obligationer, som kan indgå i fondsbeholdningen. I modsat fald ville institutterne kunne fradrage udstedelseskurstab på de udstedte obligationer efter lagerprincippet, og dermed på et tidligere tidspunkt, end det tidspunkt, hvor den modsvarende kursgevinst på den samme eller en identisk obligation i fondsbeholdningen skulle indtægtsføres.

I kraft af den løbende beskatning af urealiserede kursgevinster og fradrag for urealiserede kurstab på obligationer i fondsbeholdningerne vil forslaget ikke alene gøre institutternes valg mellem udlåns- og funderformer mere uafhængige af skattemæssige overvejelser og muligheder, men vil også fjerne skattebetingede indlånsningseffekter, som har kunnet hindre forretningsmæssigt velbegrundede omlægninger af fondsporteføljen.

Efter realkreditloven er der adgang til, at realkreditvirksomhed kan drives i koncernforhold. Tilsvarende har Danmarks Skibskreditfond efter fondens vedtægter adgang til helt eller delvis at formidle sin finansieringsvirksomhed gennem erhvervsdrivende selskaber, der er oprettet eller kontrolleret af fonden. Nævnte forhold indebærer bl.a. en adgang til at kunne placere fordringer og gæld, der indgår i udlånsvirksomheden, således at fordringerne ligger i et selskab inden for koncernen og gælden i et andet selskab. Denne mulighed for opdeling kan åbne op for de samme forskydningsproblemer, som nævnt ovenfor vedrørende forholdet mellem udlånsvirksomhed og fondsbeholdning. Kravet om, at også institutternes koncernforbundne selskaber m.v. skal anvende lagerprincippet på fordringer og gæld, har således samme begrundelse, som kravet om anvendelse af lagerprincippet på institutternes fondsbeholdning.

Det foreslås, at koncernforbundne selskaber m.v. defineres i overensstemmelse med reglen i realkreditlovens § 77, stk. 2, med den tilføjelse, at såfremt to eller flere institutter går sammen om at udøve virksomhed gennem et selskab m.v., så skal de i relation til koncerndefinitionen betragtes som ét selskab m.v. Ved udøvelse af virksomhed skal forstås såvel egentlig erhvervsudøvelse som eksempelvis forvaltning af en portefølje af fordringer og gæld. Efter realkreditlovens § 77, stk. 2, kan et realkreditinstitut oprette eller erhverve bestemmende indflydelse over en erhvervsvirksomhed, der udøver funktioner i forbindelse med realkreditvirksomhed eller accessorisk virksomhed. Det vil sige, at kun realkreditinstitutets

m.v. eller Danmarks Skibskreditfonds datterselskaber vil være omfattet af koncernreglen.

Efter forslaget § 25, stk. 5 skal skatteministeren have adgang til at tillade en anden opgørelsesmåde anvendt ved opgørelsen af gevinst og tab på fordringer og gæld. Dog kan realkreditinstitutter m.v. ikke få tilladelse til at anvende andre opgørelsesprincipper end lagerprincippet. Skatteministeren kan eksempelvis give tilladelse til afvigelser fra realisations- og lagerprincippet, som nævnt i stk. 1 og 2, til en generel overgang fra realisationsprincippet til lagerprincippet eller til anvendelse af helt andre metoder. Efter § 8 i den nuværende kursgevinstlov er dispensationskompetencen tillagt Ligningsrådet.

Det er tanken, at kompetencen til at tillade overgang fra realisationsprincippet til lagerprincippet eller omvendt ved bemyndigelse efter lovforslagets § 39 skal tillægges den kommunale skattemyndighed og at kompetencen til at tillade andre opgørelsesmetoder skal tillægges Told- og Skattestyrelsen.

Til § 26

Forslaget svarer til § 8, stk. 2 i den nuværende kursgevinstlov.

§ 26 indeholder reglerne for opgørelse af gevinst eller tab på fordringer og gæld. Bestemmelsen indeholder opgørelsen af gevinst og tab, herunder hvorledes beskatningen foretages, når der sker en delvis indfrielse gennem afdrag.

Opgørelse af gevinst og tab beskrives i Skatteministeriets cirkulære nr. 134 af 29. juli 1992, pkt. 112.

»Opgørelse af gevinst og tab

112. Gevinst og tab på fordringer opgøres som forskellen mellem på den ene side anskaffelsessummen og på den anden side afståelsessummen eller indfrielsessummen.

Som anskaffelsessum anvendes kursværdien på erhvervelsetidspunktet, medmindre den skattepligtige godtgør at have erhvervet fordringen for et højere beløb.

Gevinst og tab på gæld opgøres som forskellen mellem på den ene side forpligtelsens værdi ved påtagelsen og på den anden side værdien ved frigørelsen eller indfrielsen.

Ved delvis indfrielse, det vil sige afdrag, opgøres gevinst og tab som forholdet mellem:

$$\frac{\text{indfrielsessum} - \text{anskaffelsessum}}{\text{indfrielsessum}} \times \text{afdrag}$$